

ה"ט 40567/05/15 - ר.ב., מ.ב. נגד ל.ש.

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 40567-05-15 ב' ואח' נ' ש'

בפני	כבוד השופטת כאמלה ג'דעון
מבקשות	1.ר.ב.
	2.מ.ב.
נגד	
משיבה	ל.ש.

פסק דין

1. ביום 20.5.15 הגישו המבקשות תביעה על פי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001, כנגד המשיבה.
 2. בדיון שהתקיים בפניי במעמד צד אחד התברר כי מדובר בסכסוך שכנים שבבסיסו עומדת התנגדותה של מבקשת מס' 1 שבתה הקטינה תתרועע עם בנה הבגיר של המשיבה. עוד התברר כי התביעה הוגשה לאחר סיום דיון שהתנהל באותו היום בפני כב' השופט גולדקורן, במסגרת תביעה להטרדה מאיימת אשר הוגשה על ידי המשיבה כנגד המבקשות ביום 12.5.15 (תיק ה"ט 21812-05-15).
 3. לאחר ששמעתי את המבקשות בדיון הנ"ל, נתתי החלטה שבה ציינתי, בין היתר, כי נוצר הרושם שהתביעה דנן הוגשה בתגובה לדיון שהתקיים בפני כב' השופט גולדקורן. עם זאת, נעתרתי למתן צו ארעי כמבוקש, וקבעתי כי דיון במעמד צדדים יתקיים לאחר שתינתן החלטתו של כב' השופט גולדקורן בתיק המקביל.
 4. ביום 20.5.15 ניתן פסק דינו של כב' השופט גולדקורן, אשר דחה את התביעה.
 5. לאחר שעיינתי בפסק הדין ובפרוטוקול הדיון בתביעה הנ"ל, התחזקה מסקנתי כי התביעה דנן אינה אלא תגובה להליך המקביל, ומשכך דינה להידחות. ממה נפשך?
- במהלך הדיון בפניי ולשאלת בית המשפט, הודיעה מבקשת מס' 1 כי התביעה דנן הוגשה בשל אירוע מיום

6.5.16 הקשור לבתה, שבו היו מעורבים המבקשות והמשיבה, ואילו הוזעקה המשטרה (ראה תשובתה בעמ' 2 ש' 5-1). ודוק, אירוע זה עמד גם בבסיס הדיון שהתנהל בתביעה המקבילה. ברם, מאז אותו אירוע ועד להגשת התביעה דנן, לא הוכח כי התרחשה תקרית או מאורע חריג בין הצדדים, הגם שחלפו כ-14 ימים ממועד האירוע הנ"ל ועד להגשת התביעה שבפניי.

במצב דברים זה לא שוכנעתי בקיום עילה למתן צו על פי חוק מניעת הטרדה מאיימת, והנני מורה על דחיית התביעה. בנוסף, הנני מבטלת את הצו הארעי שניתן במעמד צד אחד ביום 20.5.15.

6. שתי הערות לפני סיום:

א. לא נעלמו מעיני טענותיהם של המבקשות, ובמיוחד מבקשת מס' 2 שהינה אחותה של מבקשת מס' 1, בדבר הפניית איומים ברצח כלפיה וכלפי אחותה על ידי המשיבה, על פי הנטען. אולם, ברי הוא כי תביעה על פי חוק מניעת הטרדה מאיימת, אינה נותנת מענה לאיומים מהסוג הזה, וכי על המבקשות להפנות את תלונותיהם בעניין זה למשטרת ישראל, האמונה על הבטחת שלום ובטחון הציבור.

ב. מקור הסכסוך בין הצדדים כפי שצוין לעיל, הוא בהתנגדותה של מבקשת מס' 1 לקיום קשר בין בתה הקטינה לבין הבן של המשיבה, ונוצר הרושם כי התביעה דנן נועדה לשמש אמצעי נוסף להרחיקה ממנו. אין ספק כי דאגת הורה לילדו הינה עניין לגיטימי, אולם ככל שהמבקשות סבורות כי נשקפת סכנה לבת הקטינה מהקשר שלה עם בן המשיבה, פתוחה בפניהן הדרך לפנות לגורמים המוסמכים לטיפול בעניין זה, ולא על ידי הגשת תביעה למניעת הטרדה מאיימת.

ניתן היום, י"ד סיוון תשע"ה, 01 יוני 2015, בהעדר הצדדים.